

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/96/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7718010069
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7718010069.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Bc. Milana Husťáka, v trestnej veci obžalovaného H. J., pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. februára 2020, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 30.5.2019, sp. zn. 3T/15/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného H. J..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného H. J. za vinného zo zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

ako konateľ spol. A., W..Y..R., I. X, O. - W. Q., IČO: XX XXX XXX (do 5.3.2014 so sídlom Q., S.. K.J. XX), mesačného platcu DPH podal dňa 27.12.2013 na Daňový úrad S., pobočka Q. daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november r. 2013, v ktorom si neoprávnene - podvodne uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty podľa ustanovenia § 51 ods. 1 písm. a), v nadväznosti na ustanovenie § 49 ods. 2 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov vo výške 20.160,- € z faktúry č. XXXXXX zo dňa 30.11.2013, ktorá mala byť vystavená spoločnosťou E. H., W..Y..R.. so sídlom Q. X, O., IČO: XX XXX XXX, za dodanie vonných kahancov v celkovej sume 120.960,-€, pretože vykonanou daňovou kontrolou bolo zistené, že uvedená faktúra spoločnosťou E. H., W..Y..R.. vystavená nebola a dodanie tovaru ani jeho úhrada neboli realizované, čím došlo k skrátene dane z pridanej hodnoty vo výške 20.160,-€.

Okresný súd podľa § 44 Tr. zák. u obžalovaného H. J. upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom k trestu uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/76/2016 zo dňa 3.11.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2 To/51/2017 zo dňa 11.4.2018, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj trest zákazu činnosti vykonávať akúkoľvek účtovnú činnosť, nakoľko tento trest považoval na nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti za dostatočný.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o vine a treste. V písomných dôvodoch podaného opravného prostriedku prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že pre naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu skrátene dane uplatnením odpočítania dane z faktúry č. XXXXXX zo dňa 30.11.2013 od spoločnosti E. H., W..Y..R.. by musela byť v skutkových okolnostiach prejednávanej trestnej veci vina preukázaná. Ak spoločnosti A. W..Y..R., bol v zmysle zákonných podmienok § 49 a § 19 zák. o DPH dodaný tovar niektorým zo spôsobov uvedených v zákone, zároveň sa jedná o tovar a dodanie, ktoré podlieha DPH, dodávateľ aj odberateľ sú platitelia DPH, faktúra má náležitosti daňového dokladu, nemožno vysloviť, že uplatnením takejto

faktúry na odpočítanie dane konateľ spoločnosti koná zavinene vo forme úmyslu v smere naplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu skrátenia dane. Obžalovaný poukázal na prepis telefonického hovoru č. XXXX zo dňa 19.8.2015 a jeho zvukový záznam, ktorý zreteľne preukazuje, že kontaktoval následne po ústnom pojednávaní na DÚ W. K. B. dňa 14.8.2015 svedka Q. Q. a pýtal sa ho na faktúru č. XXXXXX zo dňa 30.11.2013, či ju má v účtovníctve ohľadom tej kontroly, lebo mu hovorili, že to je nepriznané, na čo svedok Q. odpovedal, že je v účtovníctve, rovnako je zrejmé, že sa jedná o kontrolu spol. A. B. W. K. B. a v súvislosti s ňou sú tam rozoberané aj doručovania (E. H., W..Y..R.. - konateľa Q.). Ak svedok Q. v tejto autentickej nahrávke potvrdzuje existenciu faktúry, nie je možné mať za preukázané jeho nevierohodnou výpoveďou, ktorá si vnútorne odporuje, že k vystaveniu faktúry nedošlo, rovnako to odporuje jeho výpovedi v konaní pred súdom, že žiaden tovar v takom rozsahu nedodal. Okresný súd tieto skutočnosti nevzal do úvahy a výpoveď tohto svedka vyhodnotil v jeho neprospech.

K faktúre č. XXXXXX zo dňa 30.11.2013 od spoločnosti E. H., W..Y..R.. a k preverovaniu jej oprávnenosti z hľadiska nároku na odpočítanie dane kontrolóri finančnej správy najprv preverovali tento obchod prostredníctvom dožiadaného správcu dane DÚ O., no vo vzťahu k daňovému subjektu A. W..Y..R.. a jeho konateľovi - k nemu sa podrobnejšie dopytovali až na ústnom pojednávaní dňa 14.8.2015. Výzva na predloženie dôkazov zo dňa 18.11.2014, ktorá sa v protokole ako údajne doručená subjektu A. W..Y..R.. dňa 25.11.2014, nebola na hlavnom pojednávaní oboznamovaná, a teda ani ako dôkaz vykonaná, no najmä bola daňová kontrola od 4.12.2014 do augusta 2015 prerušená. Ako konateľ A. W..Y..R.. na ústnom pojednávaní dňa 14.8.2015 uvádzal skutočnosti pre preukázanie uskutočnenia zdaniteľného obchodu, označil aj existenciu a umiestnenie tovaru v rodinnom dome v obci Z., pričom kontrolóri tento tovar neskontrolovali ani miestnym zisťovaním. Rovnako je zrejmé, že sa snažil kontaktovať svedka Q. 19.8.2015 a zabezpečiť dôkazy pre daňovú kontrolu, avšak to nemohol dokončiť, pretože bol vzatý do väzby.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie alebo rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí v celom rozsahu. Verejné zasadnutie odvolací súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného po splnení zákonných podmienok. Obžalovaný bol riadne a včas písomne vyrozumieť o termíne verejného zasadnutia a svoju neúčast' na verejnom zasadnutí ospravedlnil a žiadal, aby odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu v záverečnom návrhu uviedol, že konečný návrh je totožný s výrokom publikovaným v písomnom odôvodnení odvolania s tým, že navrhol rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí krajského súdu v záverečnom návrhu uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch a navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní uznal obžalovaného H. J. za vinného zo zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., pretože skrátil daň vo väčšom rozsahu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd tento záver oprel predovšetkým o výpoveď svedka Q. Q., výpovede svedkýň JUDr. H. Y.H.S., Ing. G. E., ako aj o oznámenie daňového úradu, najmä o protokol č. XXXXXXXXXXX/XXXX.

Svedok Q. Q. - konateľ spoločnosti E. H., W..Y..R.. O. vo svojej výpovedi uviedol, že s obžalovaným sa stretol v súvislosti s vonnými sviečkami v S. V. V.. Zoznámili sa prostredníctvom Y. Č. z V.. V rámci spoločných rozhovorov riešili dodávku vonných lúč. Ich množstvo, ako aj skutočnosť či k obchodu skutočne aj došlo uviesť nevedel. Taktiež sa nevedel vyjadriť ako nakúpil sviečky AirWick. K vystavenej faktúre č. XXXXXX pre spoločnosť A. W..Y..R., uviedol, že faktúry osobne nevystavoval

a na jeho pokyn ich vystavovala účtovníčka pani V.. Upresnil, že pečiatka na faktúre, ako aj podpis je podobný jeho podpisu a pečiatke, ktorú vtedy používal, avšak takúto faktúru nikdy nepodpisoval. Suma 120.960,- € mu však uhradená nebola, kde nemá ani vedomosť o tom, aby vo faktúrach niekedy fakturoval takúto vysokú sumu, preto si jej zaplatenie ani nevymáhal. V prípade, ak by takúto faktúru vystavil a tovar v takejto hodnote skutočne aj dodal, určite by si zaplatenie takejto sumy vymáhal. V minulosti však nikdy neobchodoval v takomto rozsahu a jednotlivé obchody iba vo svojom súhrne mohli dosahovať uvedenú výšku. Jednoznačne poprel, aby so spoločnosťou A. W..Y..R.., uzavrel obchod v tak veľkom rozsahu. Pri obchodoch, ktoré zrealizoval bol kúpený tovar priamo prevezený odberateľovi, pretože nemal vlastné skladovacie priestory. Poprel, aby on sám doviezol obžalovanému sviečky AirWick, kde ani nezabezpečoval takúto prepravu. Pri preprave tovaru, ktorú zabezpečoval využíval dodávku svojho kamaráta V. O., červenej farby. V závere poprel, aby mal niekedy v garáži v obci S. V. V. uskladnené sviečky AirWick. Pripustil, že v minulosti používal telefónne číslo XXXXXXXXXXX. K telefonátu zaznamenanému v inej trestnej veci obžalovaného medzi účastníckymi stanicami XXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXX, ktorý bol na hlavnom pojednávaní prehratý uviedol, že uvedený rozhovor prebehol medzi ním a obžalovaným, no nevie si spomenúť čoho presne sa rozhovor týkal. Zrejme išlo o doklady k reálne uskutočneným obchodom, kde vtedy predával okrem iného aj výživové doplnky, a tak mohol obžalovaný od neho požadovať napríklad certifikáty k týmto doplnkom.

Z výpovede svedkyne JUDr. H. Y.H.S., zástupkyne Finančného riaditeľstva SR vyplýva, že u daňového subjektu A. W..Y..R.., bola vykonaná daňová kontrola na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2013. Daňový subjekt si za predmetné zdaňovacie obdobie v daňovom priznaní uplatnil nadmerný odpočet vo výške 19.903,30 €, avšak daňovou kontrolou bolo zistené, že obchody deklarované touto spoločnosťou boli fiktívne. Z toho dôvodu nebol uznaný nadmerný odpočet a tomuto subjektu bola vyrubená daň vo výške 50.133,50 €. Nadmerný odpočet spoločnosti nikdy nebol vyplatený a dorubená daň uhradená nebola. Pri kontrole boli preverovaní aj dodávatelia spoločnosti a to O. W..Y..R.. a E. H., W..Y..R.. sú to spoločnosti, ktoré mali dodať cukor a kahanec a následne boli preverovaní aj odberatelia spoločnosti a to spoločnosť B. W..Y..R.. a X. Z. W..Y..R.. Dodala, že pre daný prípad je podstatné zistenie, či reálne došlo k dodaniu tovaru, ale zároveň aj to, či za to dodanie tovaru bola aj odvedená daň do štátneho rozpočtu. Až vtedy vzniká nárok na uplatnenie si odpočtu dane z pridanej hodnoty.

Svedkyňa Ing. G. E. vo svojej výpovedi uviedla, že správca dane vykonal u daňového subjektu A. W..Y..R.., daňovú kontrolu na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti za zdaňovacie obdobie november 2013. Výsledkom daňovej kontroly bol celkový rozdiel v sume 70.036,80 €, z toho nepriznaný nadmerný odpočet vo výške 19.903,30 € a daň zistená správcom dane vo výške 50.133,50 €. Z celkového rozdielu suma 20.160,- € predstavovala nepriznaný nárok na odpočítanie dane z faktúry č. XXXXXX od dodávateľa E. H., W..Y..R.. Predmetom dodania mal byť vonný kahanec AirWick, dodaný v 420 kartónoch v jednotkovej cene 5,- €. Základ dane bol 100.800,- €, a z toho DPH 20.160,- €. Pri preverovaní tejto faktúry správca dane skúmal, či boli splnené podmienky pre priznanie nároku na odpočítanie dane tak, ako to definuje zákon o dani z pridanej hodnoty, teda skúmal v zmysle § 49 ods. 1 zákona o DPH či vznikla daňová povinnosť dodávateľovi tovaru. Zároveň skúmal, či nakúpené tovary a služby boli použité na dodávky tovarov a služieb samotného kontrolovaného daňového subjektu, teda skúmal splnenie podmienok v zmysle § 49 ods. 1 aj ods. 2 zákona o DPH. Bola preverovaná spoločnosť E. H., W..Y..R.., kde sa jednalo o daňový subjekt, ktorý bol miestne príslušný u iného správcu dane, preto bolo zaslané dožiadanie na Daňový úrad O. ktorý zistil, že táto spoločnosť za preverované obdobie podala daňové priznanie, avšak v ňom neuviedla žiadne dodanie tovaru, ani si nepriznala žiaden nárok na odpočítanie dane. Zároveň bolo zistené, že spoločnosť sa na uvedenej adrese sídla spoločnosti nenachádza, nemá tam ani označenie obchodným menom, ani označenie menom konateľa spoločnosti. Správca dane sa pokúsil zabezpečiť účtovné doklady spoločnosti žiadosťou, ktorá nebola spoločnosti doručená. Taktiež na predvolanie sa konateľ spoločnosti nedostavil. S týmito zisteniami bol oboznámený kontrolovaný daňový subjekt na ústnom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 14.8.2015. Keďže správca dane nezískal doklady od deklarovaného dodávateľa, vyzval na predloženie dôkazov a dokladov preukazujúcich uskutočnenie obchodu samotný kontrolovaný daňový subjekt. Výzva bola riadne doručená, avšak v lehote stanovenej správcom dane neboli správcovi dane predložené žiadne ďalšie doklady preukazujúce prijatie tovaru od dodávateľa E. H., W..Y..R.., keďže k vystavenej faktúre nebol pripojený dodací list a neboli tam žiadne doklady preukazujúce prepravu tohto tovaru. Zároveň mali prebiehať rokovania o ďalšom predaji do ČR, preto bola vyžiadaná akákoľvek komunikácia s možným odberateľom. Na základe zistených skutočností bolo

vyhodnotené, že daňový subjekt nepreukázal, že splnil podmienky na priznanie nároku na odpočítanie dane, teda nepreukázal, že dodávateľovi vznikla daňová povinnosť a rovnako nepreukázal, že nakúpené tovary použil na dodávku svojich tovarov a služieb. Záverom dodala, že miestne zisťovanie v obci Z. K. D. vykonané nebolo a to z dôvodu, že ústne pojednávanie bolo vykonané s veľkým časovým odstupom od deklarovanej dodávky tovaru, kde dodávka tovaru bola v roku 2013 a pojednávanie v roku 2015, preto ani pri miestnom zisťovaní by nebolo možné reálne zistiť, keby sa aj tovar na sklade nachádzal, že sa jedná o ten istý tovar, ktorý mal byť dodaný na základe posudzovanej faktúry vystavenej spoločnosťou E. H., W..Y..R.. Zároveň nebolo možné vykonanie miestneho zisťovania skôr, keďže daňový úrad nedisponoval informáciou o uložení tovaru v obci Z. K. D.. Pre preukázanie dodania tovaru daňový úrad vyžaduje predloženie vystavenej faktúry, ktorá môže, ale nemusí byť dodacím listom, dodací list, doklad o úhrade faktúry, ako aj doklad o preprave. Rovnako bola spoločnosť žiadaná o predloženie dokladov preukazujúcich použitie daného tovaru vo výrobe, prípadne jeho ďalší predaj, v prípade ďalšieho predaja bolo potrebné predložiť doklady z elektronickej registračnej pokladnice, čo však obžalovaný nepredložil.

Z oznámenia daňového úradu a jeho príloh najmä z protokolu č. XXXXXXXXXX/XXXX vyplýva, že Daňový úrad S., pobočka W. K. B. vykonal kontrolu u daňového subjektu A. W..Y..R.., Q. na daň z pridanej hodnoty za obdobie november 2013 so záverom, že správca dane neuznal právo platiteľa dane na odpočítanie dane vo výške 20.160,- €, kde v kontrolovanom období si platiteľ dane neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie dane v uvedenej výške v rozpore s ust. § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, kde deklarovaný dodávateľ tovaru E. H., W..Y..R.. nedodal tovar odberateľovi A. W..Y..R.., preto dodávateľovi nevznikla daňová povinnosť v zmysle § 19 ods. 1 uvedeného zákona. Zároveň v rozpore s ust. § 49 ods. 2 uvedeného zákona platiteľ dane nepreukázal použitie prijatých tovarov na dodávky tovarov a služieb, teda najmä nepredložil správcovi dane faktúry za dodanie tovaru a doklady z elektronickej registračnej pokladnice.

Krajský súd po dôkladnom preštudovaní spisového materiálu sa s týmto záverom okresného súdu stotožnil.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Výsledky vykonaného dokazovania umožňujú bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť záver, že obžalovaný ako konateľ spol. A. W..Y..R.., I. X, O. - W. Q., IČO: XX XXX XXX (do 5.3.2014 so sídlom Q., S. K. XX), mesačného platcu DPH, podal dňa 27.12.2013 na Daňový úrad S., pobočka Q. daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november r. 2013, v ktorom si neoprávnene - podvodne uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty podľa ustanovenia § 51 ods. 1 písm. a), v nadväznosti na ustanovenie § 49 ods. 2 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov vo výške 20.160,- € z faktúry č. XXXXXX zo dňa 30.11.2013, ktorá mala byť vystavená spoločnosťou E. H., W..Y..R.. so sídlom Q. X, O., IČO: XX XXX XXX, za dodanie vonných kahancov v celkovej sume 120.960,-€, pretože vykonanou daňovou kontrolou bolo zistené, že uvedená faktúra spoločnosťou E. H., W..Y..R.. vystavená nebola a dodanie tovaru ani jeho úhrada neboli realizované, čím došlo k skráteniu dane z pridanej hodnoty vo výške 20.160,-€.

Aj odvolací súd obranu obžalovaného, že obchod medzi spoločnosťou A. W..Y..R.., a spoločnosťou E. H., W..Y..R.. bol fiktívny, ako aj, že v rámci vykonávanej daňovej kontroly bol plne súčinný a predkladal požadované doklady považoval za účelovú a vykonanými dôkazmi vyvrátenú, v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Odvolací súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, a keďže so závermi okresného súdu sa stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Nepochybil okresný súd, keď u obžalovaného H. J. podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom k trestu uloženému mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/76/2016 zo dňa 3.11.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2 To/51/2017 zo dňa 11.4.2018.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods.1 Tr. zák.). Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 ods. 3, ods. 4 Tr. zák.).

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody na 3 roky až 8 rokov.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 3.11.2017, sp. zn. 41 T/76/2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2 To/51/2017 zo dňa 11.4.2018 bol H. J. uznaný vinným zo zločinu skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti vykonávať akúkoľvek účtovnú činnosť na dobu 6 rokov.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov skorším rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/76/2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 11.4.2018, sp. zn. 2 To/51/2017 je postačujúci a splní svoj prevýchovný účel tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Keďže odvolací súd nezistil dôvod pre zmenu rozhodnutia okresného súdu, odvolanie obžalovaného považoval za nedôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.